

Nr 278.

Godkänd av första kammaren den 31 maj 1923.

Godkänd av andra kammaren den 31 maj 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till skogsvårdslag och förslag till lag angående vård av kommunskogar, sockenallmänningsskogar samt vissa stiftelsers, föreningars och sällskaps skogar, jämte i dessa ämnen väckta motioner.

(Särskilda utskottets utlåtande nr 1 och memorial nr 7.)

Till Konungen.

Genom två den 10 mars 1923 dagtecknade propositioner, nr 104 och 157, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionerna bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionerna fogade förslag till

1) skogsvårdslag, och

2) lag angående vård av kommunskogar, sockenallmänningsskogar samt vissa stiftelsers, föreningars och sällskaps skogar.

I samband med dessa propositioner har riksdagen till behandling förehått med anledning av propositionerna väckta motioner.

Med hänvisning till vad som anförts i riksdagens särskilda utskotts utlåtande nr 1 med därvid fogade reservationer och samma utskotts memorial nr 7, av vilka tryckta exemplar härvid fogas, får riksdagen anmäla, dels att Eders Kungl. Maj:ts förslag till lag angående vård av kommunskogar, sockenallmänningsskogar samt vissa stiftelsers, föreningars och sällskaps skogar av riksdagen avslagits, samt dels att Eders Kungl. Maj:ts förslag till skogsvårdslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, men att riksdagen för sin del antagit följande

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 14 saml. Nr 278.

Skogsvårdslag.

Härigenom förordnas som följer:

1 kap. Lagens ändamål och omfattning

1 §.

Skogsmark skall enligt vad i denna lag stadgas användas till skogsbörd.

Uppsikt över att detta varder iakttaget skall för varje landstingsområde, där denna lag äger tillämpning, utövas av den skogsvårdsstyrelse, som där skall finnas.

I fråga om skogsmark, som är underkastad bestämmelserna i denna lag och belägen inom området för stad, som icke deltagar i landsting, utövas tillsynen av skogsvårdsstyrelsen inom det landstingsområde, varav staden omgives.

2 §.

1 mom. Från tillämpningen av denna lag undantagas:

- 1) skogar, belägna inom Gottlands, Västerbottens eller Norrbottens län;
- 2) sådana nedom Västerbottens län belägna skogar, som äro underkastade bestämmelserna i förordningen angående utsyning å viss skog inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden;
- 3) inom Kopparbergs och Gävleborgs län vid storskifte avsatta häradsallmänningar och besparingsskogar;
- 4) städernas skogar;
- 5) skyddsskogar samt i kungl. brev den 16 juni 1847 och den 27 juli 1860 omförmälda skogar å flygsandsfälten i Hallands län;
- 6) statens till bergshanteringens understöd anslagna skogar;
- 7) skogar å statens utarrenderade jordbruksdomäner och å ecklesiastika boställen; samt
- 8) övriga här ovan ej nämnda skogar, varå förordningen den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket äger tillämpning eller som avses i § 4 av nämnda förordning.

2 mom. Ligger skog, som i 1 mom. 7) eller 8) angives, i samfällighet med skog, som lyder under denna lag, skall lagen äga tillämpning å det samfälliga skogsområdet i dess helhet.

3 mom. Ages skog, som lyder under denna lag, av förening eller sällskap, bildat för befordrande av skogsvård i allmänt intresse, elle.

utövas dess vård och förvaltning under medverkan och tillsyn av sådant skogsvårdssällskap, ankomme på Konungen att, där sällskapets stadgar blivit av Konungen fastställda, beträffande sådan skog på ansökan medgiva befrielse tillsvidare från tillämpningen av vad i denna lag är stadgat.

Över skogar, rörande vilka sådant medgivande är lämnat, äge domänstyrelsen utöva tillsyn.

2 kap. Om avverkning.

Om avverkning av yngre skog.

3 §.

Yngre skog må icke, utom i fall som i 4 § sägs, avverkas annorledes än genom för skogens utveckling ändamålsenlig gallring.

4 §.

1 mom. Utan hinder av vad i 3 § är stadgat må avverkning i yngre skog ske:

1:o) där för tillgodoseende av fastighetens eller därmed sambrukad fastighets husbehov eller av sådan rätt till husbehovsfång från fastigheten, som tillkommer innehavare av avverkningsrätt, vilken uppkommit före den 1 januari 1923, icke finnes tillgång till annan skog å fastigheterna eller behovet icke lämpligen kan tillgodoses från sådan; eller

2:o) där avverkningen är avsedd att ingå såsom led i en rationell skogshushållning eller eljest överensstämmer med en god skogsvård.

Avverkning enligt 2:o) må dock endast äga rum efter därtill av skogsvårdsstyrelsen erhållet tillstånd; och äger styrelsen beträffande såväl i 1:o) som i 2:o) avsedd avverkning i särskilt fall lämna de föreskrifter eller göra de inskränkningar, som av förhållandena påkallas.

2 mom. Virke, som jämlikt 1 mom. 1:o) blivit avverkat för husbehov, må ej användas för annat ändamål utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd.

Om avverkning av äldre skog.

5 §.

Avverkning av skog, vilken icke är att anse såsom yngre, må ej så bedrivas, ej heller må efter avverkning med marken så förfaras, att skogens återväxt äventyras.

Ej heller må utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd avverkning för annat ändamål än i 4 § 1 mom. 1:o) sägs äga rum i sådan omfatt-

ning, att fastigheten därigenom skulle komma att för framtiden lida brist på husbehovsskog efter ortens förhållanden; dock att utan hinder härav avverkningsrätt, som upplåtits före den 1 januari 1923, må tillgodogöras i enlighet med vad förut gällande lag medgivit.

Gemensamma bestämmelser.

6 §.

Vill någon, med hänsyn till av honom tillärnad eller påbörjad avverkning, påkalla yttrande av skogsvårdsstyrelsen, huruvida viss skog är att anse såsom yngre eller huru avverkning bör företagas utan att stadgandena i 3, 4 eller 5 § varda överträdna, äge han därom göra skriftlig ansökan hos skogsvårdsstyrelsen.

Avverkning, som företages i överensstämmelse med sådant yttrande, är att anse såsom laglig.

7 §.

1 mom. Finner skogsvårdsstyrelsen förutgående undersökning å marken vara behöfelig för prövning av fråga, varom i 4, 5 eller 6 § sägs, verkställes sådan undersökning av länsjägmästaren eller på annat sätt, som styrelsen förordnar; ägande styrelsen jämväl, där sådant av förhållandena påkallas, inhämta utlåtande från i lanthushållning sakkunnig person.

Kostnad för dylik undersökning eller utredning skall utgå av medel, som av skogsvårdsstyrelsen förvaltas; dock skall sökande utgöra nödig hantlangning ävensom, därest på hans begäran verkställes utsyning eller utstämpling, utgiva ersättning härför efter grunder, som av skogsvårdsstyrelsen för varje år fastställas.

2 mom. Skogsvårdsstyrelsens slutliga beslut i ärende, varom i 4, 5 eller 6 § sägs, skall angiva den tid, högst fem år, för vilken detsamma skall gälla, samt så fort ske kan bevisligen tillställas sökanden.

8 §.

1 mom. Sker avverkning i strid mot bestämmelserna i detta kap. eller mot föreskrifter, som enligt detsamma meddelats, eller finner skogsvårdsstyrelsen på grund av företagen utstämpling eller eljest skäligen anledning antaga, att avverkning planlagts, vilken skulle komma i strid mot nämnda bestämmelser eller föreskrifter, äger skogsvårdsstyrelsen att, därest sådant finnes vara av nöden, meddela förbud att å den fastighet, där avverkning sålunda ägt rum eller planlagts, utan skogsvårdssty-

relsens tillstånd verkställa avverkning, med rätt för skogsvårdsstyrelsen att begränsa förbudet att gälla allenast viss del av fastigheten eller eljest på visst sätt inskränka förbudet, såsom genom tillåtelse att avverka vissa träd eller bestånd eller att avverka till den av förbudet berörda fastighetens eller med denna sambrukad fastighets husbehov. Innan förbud varder meddelat, skall fastighetens ägare samt, där avverkning verkställts eller planlagts av annan, jämväl denne beredas tillfälle att yttra sig i ärendet; finner skogsvårdsstyrelsen saken sådan, att den ej kan tåla uppskov, må den dock meddela förbud tillsvidare och intill dess annorlunda varder förordnat.

Förbud, som nu sagts, skall utan hinder av besvär genast träda i kraft.

2 mom. Skogsvårdsstyrelsen äger bemyndiga länsjägmästaren eller annan hos styrelsen anställd tjänsteman, som fullgjort vad som erfordras för vinnande av anställning såsom jägmästare, att där i fall, som i 1 mom. avses, är av synnerlig vikt, att förbud, som där sägs, kommer till stånd innan styrelsen hinner sammanträda, meddela sådant förbud å styrelsens vägnar. Om sålunda meddelat förbud göre tjänstemannen utan dröjsmål anmälan hos styrelsens ordförande, och ankomme därefter på styrelsen att i ärendet förordna. I den mån dylikt förbud ej inom tio dagar från den, då det delgavs, den dagen oräknad, blivit av styrelsen fastställt, vare förbudet förfallet.

3 kap. Om åtgärder för betryggande av återväxt.

9 §.

Där vid avverkning icke kvarlämnats skog av sådan täthet och beskaffenhet, att densamma med hänsyn till rådande naturförhållanden kan anses nöjaktig, samt en tillfredsställande naturlig återväxt ej heller kan inom skälig tid påräknas, skola sådana åtgärder vidtagas, som äro erforderliga för att nöjaktig återväxt inom skälig tid efter avverkningen kommer att finnas å det avverkade området. Därå uppkommen skog skall vidmakthållas, till dess densamma nått den utveckling, att den ej längre är att räkna som plantskog.

10 §.

1 mom. Uppkommer i skog skada genom brand, storm, snöbrott, insektshärjning eller annan dylik händelse eller genom betning av hemdjur eller genom åverkan, skall vad i 9 § föreskrivits om vidtagande av åtgärder för betryggande av nöjaktig återväxt efter avverkning äga

motsvarande tillämpning, ändå att skyldighet därtill enligt sagda paragraf ej föreligger.

Där markens ägare ej uppsåtligen förorsakat eller genom åsidosättande av någon honom åliggande skyldighet vållat skadegörelsen och denna ej heller uppkommit genom betning av hemdjur, må åtgärder för återväxtens betryggande icke fordras till större kostnad än som motsvarar värdet av de vid skadegörelsen fällda träd, som finnas kvar å området eller av ägaren tillgodogjorts, ävensom av de kvarstående träd, vilka blivit så skadade, att de ej böra bibehållas eller eljest måste såsom hinderliga för betryggandet av nöjaktig återväxt borttagas, jämte den ersättning markägaren i anledning av skadan uppburit eller kunnat uppbära.

2 mom. Skulle i fall, som i 1 mom. andra stycket avses, där angiven skyldighet bliva synnerligen betungande, må skogsvårdsstyrelsen på ansökan kunna medgiva skälig begränsning därav.

11 §.

För vidtagande av åtgärder, som kunna vara erforderliga för betryggande av skogsåterväxt, är skogsmarkens ägare ansvarig. Är tvist om äganderätten till marken, skall såsom ägare anses den, vilken med äganderättsanspråk innehar densamma.

Har avverkning företagits av tidigare ägare eller av avverkningsrättsinnehavare, vare jämväl denne gentemot skogsvårdsstyrelsen ansvarig för kostnaderna för de återväxtåtgärder, som av hans avverkning föranledas, men må han av markens ägare söka åter vad han för sådant ändamål utgivit, därest ej annat blivit avtalat eller, vad angår avverkningsrättsinnehavare, han genom överskridande av den upplåtna avverkningsrätten själv varit vållande till att åtgärderna måst vidtagas.

12 §.

Finner skogsvårdsstyrelsen åtgärder för betryggande av återväxt jämlikt denna lag påkallade, söke styrelsen med den eller dem, som lagenligt äro ansvariga för återväxtens betryggande, träffa överenskommelse om samtliga de åtgärder, som för berörda ändamål böra vidtagas, och om den tid, inom vilken envar av dem skall vara fullgjord. Sådan överenskommelse skall avfattas skriftligen.

Varder ej sålunda överenskommelse träffad, må skogsvårdsstyrelsen, där den ej finner saken omedelbart böra stämmas till domstol, hos länsstyrelsen påkalla undersökning av avverkningsområdet. Länsstyrelsen

förordnar i anledning härav en skogsstatens tjänsteman att med biträde av två ojävige gode män, vilka av förrättningsmannen utses bland dem, som till ledamöter i ägodelningsrätt eller till gode män vid lantmäteriförrättning i orten eller ock till ledamöter i häradsrätt valda äro, å stället undersöka förhållandet och däröver till skogsvårdsstyrelsen avgiva redogörelse med förslag till de åtgärder, som för markens återställande i skogbärande skick må finnas nödiga. Stanna synemännen i olika meningar, varde de särskilda meningarna skogsvårdsstyrelsen meddelade.

Sedan nämnda undersökning hållits, söke styrelsen ånyo få tillstånd överenskommelse, som ovan sagts.

13 §.

Kan ej överenskommelse, som i 12 § omförmäles, träffas, stämme skogsvårdsstyrelsen in saken till domstol, och äger denna föreskriva de åtgärder för återväxtens betryggande, som av förhållandena påkallas, samt förelägga viss tid, inom vilken vad sålunda föreskrivits skall vara fullgjort.

14 §.

Vad genom överenskommelse eller domstols utslag blivit bestämt om åtgärder för betryggande av återväxt samt om tiden därför vare gällande mot framtida ägare av skogsmarken.

15 §.

Har den tid för vidtagande av åtgärd till återväxtens betryggande, vilken blivit bestämd genom överenskommelse eller domstols utslag, gått till ända, och förekommer anledning antaga att åtgärden icke fullgjorts, låte skogsvårdsstyrelsen genom besiktning å marken undersöka förhållandet. Dylik besiktning verkställes av länsjägmästaren eller annan av skogsvårdsstyrelsen förordnad person jämte två av styrelsen tillkallade sådana gode män, som i 12 § andra stycket omförmälas. Till sådan förrättning skall markägaren samt, där skogsvårdsstyrelsen avser att gent emot annan göra gällande förpliktelse att ansvara för återväxtkostnaderna, jämväl denne genom styrelsens försorg bevisligen kallas. Redogörelse över förrättningen skall till skogsvårdsstyrelsen avgivas.

Erhålles vederbörandes skriftliga erkännande, att föreskriven åtgärd icke fullgjorts, vare besiktning, som nyss sagts, icke av nöden.

Det ankommer på styrelsen att föranstalta om vidtagande av åtgärd, som enligt första eller andra stycket befunnits eftersatt.

16 §.

Har åtgärd blivit enligt 15 § genom skogsvårdsstyrelsens föranstaltande vidtagen, äger på framställning av styrelsen överexekutor låta hos vederbörande omedelbart uttaga kostnaderna för såväl själva åtgärden som den föregående besiktningen, där styrelsen visar, att försummelse befunnits föreligga och kostnadsbeloppet medelst behöriga räkningar styrkes.

Vill den, av vilken kostnad sålunda utsökts, emot det till betalning fastställda beloppet anställa klander eller eljest söka återvinning, stämme in talan därom till domstol sist inom tre månader från det uttagning av beloppet ägt rum eller, därförutan, betalning skett med förbehåll om rätt för gäldenären att söka återvinning.

17 §.

Företages avverkning på sådant sätt, att för erhållande av återväxt, som i denna lag stadgas, kommer att i mera betydande omfattning erfordras sådd, plantering eller andra jämförelsevis kostsamma kulturåtgärder, äge skogsvårdsstyrelsen, där den ej i den i 6 § angivna ordning förklarar sådan säkerhet ej erforderlig, av vederbörande fordra betryggande säkerhets ställande för kostnad, som dessa åtgärder av styrelsen beräknas medföra.

Varder ej på anfordran i första stycket ömförmäld säkerhet hos skogsvårdsstyrelsen ställd, må styrelsen meddela avverkningsförbud, som i 8 § sägs.

Sålunda meddelat förbud upphör, där yrkad säkerhet ställes eller erforderliga åtgärder till återväxtens betryggande vidtagits av den därtill skyldige eller betalning för åtgärd, som på hans bekostnad utförts, blivit skogsvårdsstyrelsen gottgjord.

4 kap. Särskilda bestämmelser angående svårförnygrade skogar.

18 §.

1 mom. Där i någon trakt på grund av skogsmarks belägenhet i havsbandet eller på höjder eller eljest i särskilt exponerat läge det i allmänhet måste befaras, att i händelse av ovarsam avverkning av befintlig skog återväxt skulle omöjliggöras eller ock återväxt, som kunde förväntas uppkomma, skulle bliva oskäligt sen eller underhaltig, må på framställning av skogsvårdsstyrelsen och efter förutgången syn och under-

sökning Konungen förordna, att skog inom sådan trakt skall såsom *svårföryngrad* vara underkastad de i 19—21 §§ meddelade bestämmelser.

Förordnande, varom nu sagts, må även meddelas av länsstyrelsen att gälla, intill dess Konungen i ärendet beslutat.

Finnes förordnande, som efter ty här förut sagts blivit meddelat, i sin helhet eller till någon del icke vidare vara behöfligt, må detsamma av Konungen återkallas.

2 mom. Skogar på Öland skola utan förordnande, varom i 1 mom. sägs, vara underkastade de i 19—21 §§ meddelade bestämmelserna.

19 §.

I fråga om avverkning i *svårföryngrad* skog skall vad i 2 kap. är stadgat för där avsedda fall äga motsvarande tillämpning, med iakttagande:

1) att där skogsvårdsstyrelsen finner nödigt att vissa träd överhållas såsom fröträd eller att till skydd för återväxten avverkning till husbehov inom visst område tillsvidare ej må äga rum, styrelsen äger meddela föreskrift härom; skolande i ty fall fröträden förses med tydliga märken och sådant område, varom nyss sagts, å marken tydligt utmärkas, varefter avverkning av fröträden eller inom området ej må ske, förrän skogsvårdsstyrelsen därtill lämnat tillstånd; samt

2) att avverkning för annat ändamål än husbehov må äga rum allenast med tillstånd av skogsvårdsstyrelsen, därvid ägaren vare berättigad att erhålla tillstånd till avverkning på en gång i så stor utsträckning, som är med skogens återväxt förenlig, dock med iakttagande, dels att avverkning i den omfattning, att särskilda åtgärder erfordras för återväxtens betryggande, allenast må medgivas, om sådana åtgärder kunna företagas utan oskäligen kostnad, och dels att, därest icke avverkningen föranlåtes av skogens beskaffenhet eller eljest en god skogsvårdsfordringar, fastigheten icke genom avverkningen må komma att för framtiden lida brist på husbehovsskog efter ortens förhållanden.

20 §.

Då tillstånd till avverkning enligt 19 § meddelas, skall i allmänhet ske utsyning, som verkställas av länsjägmästaren eller annan av skogsvårdsstyrelsen förordnad person. Vid utsyningen skola de utsynade träden genom förrättningsmannens försorg förses med skogsvårdsstyrelsens stämpelmärke såväl vid roten som å stammen vid brösthöjd; börande vid meddelandet av avverkningstillstånd föreskrivas, att vid avverkningen det roten åsatta märket skall kvarlämnas å stubben.

I stället för utsyning må, där sådant finnes vara tillräckligt, allenast anvisning äga rum av viss trakt, därå avverkningen får företagas; skolande därvid gränserna för trakten tydligt utmärkas.

Finner skogsvårdsstyrelsen uppenbart, att genom avverkning, vartill tillstånd sökes, skogens återväxt icke äventyras, vare utsyning eller anvisning ej erforderlig.

I tillstånd till avverkning må jämväl innefattas föreskrifter i avseende på sättet för avverkningen, om sådana finnas erforderliga.

21 §.

I fråga om åtgärder för betryggande av återväxt skall beträffande svårföryngrade skogar, jämte vad i övrigt är stadgat i 3 kap., gälla:

1) att då tillstånd till avverkning i svårföryngrad skog meddelas, skogsvårdsstyrelsen tillika skall föreskriva de åtgärder för återväxtens betryggande, med vilkas vidtagande den i 9 § stadgade skyldighet skall anses fullgjord, ävensom den tid, inom vilken dessa åtgärder skola vara verkställda; samt

2) att vad i 14—17 §§ är stadgat för där avsedda fall skall äga motsvarande tillämpning i fråga om återväxtåtgärd, som föreskrivits enligt denna paragraf.

5 kap. Särskilda bestämmelser angående försumpad skogsmark och omläggning av skogsmark.

22 §.

Å försumpad skogsmark, där skogens tillväxt och återväxten uppenbarligen ej kunna utan oskäligen kostnader tryggas genom särskilda åtgärder, äger denna lag icke tillämpning.

23 §.

Vad i denna lag stadgas skall ej utgöra hinder för skogsmarks omläggning vare sig till trädgård, åker, byggnadstomt, väg eller till annat liknande ändamål och ej heller, så framt marken är därtill lämplig och icke av större ytvidd än som kan anses skäligen, för anordnande medelst röjning eller andra särskilda åtgärder av betesmark för varaktigt betesbruk eller äng.

Dock erfordras för omläggning, som nu sagts, tillstånd av skogsvårdsstyrelsen:

1) därest marken ingår i område, angående vilket förordnande

enligt 18 § meddelats, eller den är belägen på Öland; i vilken händelse avverkning och omläggning må medgivas allenast om marken prövas icke böra fortfarande användas för skogsbörd till skydd mot ödeläggelse av angränsande marker; samt

2) därest omläggning av annan skogsmark, än i 1) sägs, till betesmark eller äng ifrågasättes och å området finnes yngre skog.

Då tillstånd jämlikt denna paragraf lämnas, skall skogsvårdsstyrelsen ock bestämma tid för fullgörandet av åtgärder, som erfordras för det avsedda ändamålet.

Vad i 7 § är stadgat för där avsedda fall skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ärenden, som omförmälas i denna paragraf.

24 §.

Därest markägare, mot vilken framställes påstående om vidtagande av åtgärder för återväxtens betryggande, vill omlägga skogsmark till annan i 23 § omförmäld användning, äge skogsvårdsstyrelsen avfordra honom skriftlig förbindelse att inom viss, av styrelsen godkänd tid vidtaga för omläggningen erforderliga åtgärder.

Lämnas ej sådan förbindelse, stämme skogsvårdsstyrelsen in saken till domstol, och äger denna meddela de föreskrifter, till vilka omständigheterna föranleda.

I fråga om förbindelse och av domstol meddelad föreskrift, som i denna paragraf angives, äge vad i 14 § stadgats motsvarande tillämpning.

Fullgöres icke inom bestämd tid vad markägaren enligt denna paragraf förbundit sig eller fått sig förelagt vidtaga, må på talan av skogsvårdsstyrelsen domstolen efter omständigheterna förelägga ny tid för fullgörande av för markens omläggning erforderliga åtgärder eller förordna om markrådets återförsättande i skogbärande skick och föreskriva vad därför skall vidtagas.

6 kap. Ansvarsbestämmelser.

25 §.

1 mom. Företager någon avverkning i uppenbar strid mot bestämmelserna i 19 § eller 23 § 1) eller i strid mot föreskrift eller avverkningsförbud, som enligt denna lag meddelats, eller förfogar någon mot bestämmelsen i 4 § 2 mom. över virke, som blivit avverkat till husbehov, straffes med böter från och med tjugufem till och med femtusen kronor.

Då till straff enligt detta mom. dömes, skall tillika det avverkade virket, där det ligger å skogen kvar eller, om det är bortfört, fortfarande är i avverkarens besittning, tagas i beslag och dömas förbrutet. Undgår dylikt virke beslag, är den, som låtit verkställa avverkningen, skyldig att utgiva ersättning med belopp, motsvarande värdet av samma virke. Har efter avverkningen förbudet återkallats eller förfallit eller blivit genom laga kraftvunnet beslut upphävt, förty att förbudet icke bort meddelas, må icke virke dömas förbrutet eller ersättning utdömas, som här är sagt.

2 mom. Varder i fall, där jämlikt 23 § skogsvårdsstyrelsens tillstånd erfordras för skogsmarks omläggning till annan användning, avverkning företagen, men eftersättes åtgärd, för vars vidtagande tid blivit bestämd efter vad i nämnda paragraf stadgats, vare straffet böter från och med fem till och med femhundra kronor; dock vare, där under den föresatta tiden flera varit för åtgärdens vidtagande ansvariga, den av dem, som finnes ej hava i avsevärd grad bidragit därtill, att åtgärden icke blivit fullgjord, från ansvar fri.

3 mom. Innefattar förseelse, varom här är fråga, förbrytelse mot allmänna strafflagen, skall gärningen bedömas enligt vad i 4 kap. 1 § strafflagen är för likartat fall stadgat. Förskyller förseelsen enligt 1 mom. här ovan påföljd, som i andra stycket därav sägs, varde ock den påföljd ådömd.

26 §.

Allmänne åklagaren och skogsvårdsstyrelsen äge lika behörighet att åtala förseelser, varom i 25 § sägs, samt att med beslag belägga virke, som kan dömas förbrutet. Sistberörda befogenhet tillkomme jämväl länsjägmästare eller annan skogsvårdsstyrelsens befattningshavare med skoglig utbildning; skolande i sådan ordning verkställt beslag så snart ske kan och senast inom fjorton dagar anmälas hos någon av de åtalsberättigade.

Varder ej inom fyrtiofem dagar, från det beslag skedde, åtal i laga ordning anställt, vare beslaget förfallet; ägande skogsvårdsstyrelsen att, innan åtal anhängiggjorts, häva beslag, som verkställts av någon dess befattningshavare.

27 §.

Virke, som enligt denna lag dömes förbrutet, skall av åklagaren försäljas å offentlig auktion, så kungjord som om auktion å utmätt lös egendom är stadgat. Begär, innan frågan om virkes förverkande slut-

igen prövats, virkets ägare, att försäljning skall äga rum, eller finner, på anmälan av åklagare, överexekutor, att fara är för virkets förstörelse eller att kostnaden för dess förvarande skulle bliva större än skäligt är, förordne överexekutor, att virket skall säljas i den ordning nyss sagts; och skall i ty fall virkets ägare, där han är känd och inom riket boende, eller, där han bor utom riket men inom riket har känt ombud, som äger att för honom mottaga stämning och avgiva svaromål, ombudet genom åklagarens försorg bevisligen underrättas om auktionen minst åtta dagar innan den hålles. Anmälan av åklagare, varom här ovan sägs, skall vara åtföljd av fullständig, av två trovärdiga män styrkt förteckning, utvisande virkets mängd och beskaffenhet.

28 §.

Böter, som enligt denna lag ådömas, ävensom genom försäljning av förbrutet virke uppkommen behållning och utdömd ersättning för virke, som undgått beslag, tillfalla den av vederbörande skogsvårdsstyrelse omhänderhavda skogsvårds-kassan.

Försäljes i beslag taget virke, innan det dömts förbrutet, skall, till dess frågan därom blivit slutligen avgjord, försäljningssumman nedsättas i riksbanken på sätt särskilt är stadgat; och skall om sådana medels insättning i bankinrättning vidare gälla vad i 160 § utsökningslagen sägs.

29 §.

Saknas medel till fulla gäldandet av böter, vartill någon enligt denna lag fälles, skall förvandling ske enligt allmänna strafflagen.

7 kap. Om fullföljd av talan.

30 §.

1 mom. Den, som med skogsvårdsstyrelsens slutliga beslut i ärende, varom i 4, 5, 8, 17, 19, 21 eller 23 § sägs, icke åtnöjes, äger att däröver anföra besvär hos länsstyrelsen. I fall, som i 8 eller 17 § avses, vare rätten till sådan klagan ej till viss tid inskränkt, men skola i andra fall besvärerna, vid talans förlust, vara ingivna sist innan klockan tolv å trettionde dagen efter det klaganden av beslutet erhållit del; och skall underrättelse därom i beslutet meddelas.

Påkallar klaganden hos länsstyrelsen undersökning på marken eller

finner länsstyrelsen eljest sådan undersökning vara av nöden, förordne länsstyrelsen en skogsstatens tjänsteman att med biträde av två sådana gode män, som i 12 § andra stycket omförmälas, å stället undersöka förhållandet och däröver avgiva redogörelse. Kostnaden för dylik undersökning skall förskjutas av medel, som av skogsvårdsstyrelsen förvaltas, men kan genom länsstyrelsens slutliga beslut åläggas klaganden, om han påkallat undersökningen. Nödig hantlangning skall av klaganden utgöras.

2 mom. Över länsstyrelsens beslut må klagan föras hos Konungen genom besvär, som skola ingivas till jordbruksdepartementet före klockan tolv å trettionde dagen från den dag klaganden erhöll del av samma beslut.

31 §.

Över rättens slutliga utslag i mål enligt denna lag föres klagan genom besvär, ändå att talan ej föres om ansvar.

Över överexekutors åtgärd i anledning av framställning, varom i 16 § sägs, må ej klagan föras.

Övergångsbestämmelser.

Denna lag, varigenom upphävas lagen den 24 juli 1903 (nr 79 s. 1) angående vård av enskildes skogar samt lagen den 13 april 1922 (nr 158) om fortsatt tillämpning av lagen den 20 juni 1913 angående vård av enskildes skogar på Öland, skall träda i kraft den 1 juli 1923.

Dock skall vid den nya lagens tillämpning iakttagas:

1) Är, då denna lag träder i kraft, avtal om avverkningsrätt, vilket ingåtts före den 1 januari 1905, fortfarande gällande, vare, där åtgärder för återväxtens betryggande bliva erforderliga i anledning av avverkning, som innehavaren av nämnda rätt företager, denne men icke markägaren underkastad ansvarighet för åtgärdernas vidtagande.

Gäller vid denna lags trädande i kraft avtal, som nyss sagts, ingånget under det 1903 års skogsvårdslag ägt tillämpning, skall ansvarigheten för åtgärderna till återväxtens betryggande efter avverkning, som företages på grund av sådant avtal, fortfarande påvila den, som enligt nämnda lag varit underkastad ansvar för återväxtåtgärder.

2) Beträffande avverkning, som ägt rum före denna lags ikraftträdande, skall förut gällande lag äga tillämpning; dock att dels i fråga om den ordning, vari överenskommelse eller domstolsbeslut må ernås angående för återväxtens betryggande erforderliga åtgärder, den nya

lagen skall gälla, dels ock förbud enligt tidigare lag ej vidare må meddelas.

3) Har beträffande skog på Öland utsyning skett eller eljest avverkningstillstånd meddelats enligt den förut där gällande lagen, men avverkningen icke utförts innan den nya lagens ikraftträdande, må den verkställas därefter, dock icke senare än inom fem år från tillståndets meddelande eller den kortare tid, som vid meddelandet bestämts.

4) Vad i den nya lagen stadgas om skyldighet att vidtaga åtgärder till betryggande av återväxt i anledning av skada, varom i 10 § sägs, gäller icke, där sådan skada uppkommit före denna lags trädande i kraft.

5) Är jämlikt tidigare gällande lag om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo förordnande av länsstyrelse meddelat beträffande skog inom kustområde, vare så ansett som hade förordnandet meddelats jämlikt 18 § 1 mom. andra stycket i den nya lagen; och gånge ärendet till Konungen. Har framställning om förordnande, varom nyss nämnts, skett till länsstyrelse men denna icke däröver meddelat beslut före den nya lagens ikraftträdande, skall framställningen anses avse förordnande, varom i denna lags 18 § 1 mom. sägs; och skall av skogsvårdsstyrelsen i samband med framställningen meddelat förordnande, där detsamma är gällande den 30 juni 1923, ej anses hava förfallit med den då upphörande lagen.

Därjämte får riksdagen, under åberopande av ovanberörda utskottsutlåtande, anhålla

dels om utarbetande och framläggande för riksdagen av förslag till de ändringar i lagen den 13 juni 1908 (nr 44 s. 1) angående vård av enskildes skogar inom Gottlands län, som må finnas erforderliga i anledning av de därom från skogsvårdsstyrelsen inom sagda län framställda erinringar,

dels ock om skyndsamt utredning, om och i vad mån den av riksdagen antagna skogsvårdslagen med av densamma betingade ändrade administrativa och ekonomiska förhållanden må kunna antagas att gälla även för Västerbottens och Norrbottens kustland, samt framläggande för riksdagen av det förslag, som av samma utredning kan föranledas.

Stockholm den 31 maj 1923.

Med undersåtlig vördnad.
